

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ให้จับตาตัวตนเองอย่างที่สุด ลูกไม่ควรจะทำความใดที่ต่อต้านกฎ ด้วยการไม่ทำตามศรัทธาก็จะสอบตก

คำถาม: ลูกต้องมีความระมัดระวังสิ่งใดในการที่ลูกจะกลายเป็นอภิมหาเศรษฐี?

คำตอบ: ขอให้มีความใส่ใจนี้เสมอ: ไม่ว่าการกระทำใดที่ฉันทำ, ผู้อื่นที่เห็นฉันจะทำเช่นเดียวกัน ลูกไม่ควรจะมีความหยิ่งโสที่ผิดๆใด ลูกไม่ควรจะขาดเมอร์ลีย์ ให้มีความระมัดระวังต่อความคิด, คำพูดและการกระทำของลูก ดวงตาของลูกไม่ควรจะหลอกลวงลูก และแล้วลูกก็จะสามารถที่จะสะสมรายได้หลายล้านเท่า การที่จะได้รับความสำเร็จในสิ่งนี้, ให้คงอยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเองและจดจำพ่อและให้คงอยู่อย่างปลอดภัยจากการกระทำที่เป็นบาปทั้งหมด

โอมชานติ พ่อได้อธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตแล้วว่าเมื่อลูกนั่งที่นี้, อย่างแน่นอนที่สติปัญญาของลูกควรจะมีความคิดที่ว่า: ผู้เดียวนี้คือ บาบา, ครูและสัทกูรูของเราด้วยเช่นกัน ลูกตระหนักรู้ด้วยเช่นกันว่า, ด้วยการจดจำบาบาลูกจะกลับมาริสุทธิ์และไปสู่ดินแดนที่บริสุทธิ์ บาบาได้อธิบายแล้วว่าลูกได้ลงมาจากดินแดนที่บริสุทธิ์ สิ่งนั้นเรียกว่าเป็นดินแดนที่บริสุทธิ์ และแล้วลูกจะผ่านจากสภาพสาโทประธานสู่สภาพของสาโท, ราโจและทาโม เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกได้ตกลงมา, นั่นคือลูกอยู่ในโรงคั่วประเวณี แม้ว่าลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ลูกเข้าใจด้วยความรู้ที่ว่าลูกได้ก้าวออกมาจากโลกนี้แล้ว หากลูกเฝ้าแต่จดจำชีพบาบา, ชีวาลายา (วัดของชีวา) นั้นก็จะอยู่ไม่ไกล แต่หากลูกไม่จดจำชีพบาบา, ชีวาลายา นั้นก็จะอยู่ไกลมาก หากลูกต้องได้รับประสบการณ์ของการลงโทษ และแล้วลูกก็จะอยู่ห่างไกลมาก ดังนั้นพ่อจึงไม่ได้ให้ความยากลำบากมากเกินไปนักแก่ลูกๆ สิ่งแรก ลูกพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่า: ลูกต้องกลับมาริสุทธิ์ในความคิด, คำพูดและการกระทำของลูก ดวงตาทั้งสองสามารถที่จะหลอกลวงลูกได้อย่างมาก ลูกต้องระมัดระวังดวงตาน้อยอย่างมาก พ่อได้อธิบายแล้วว่าการเข้ามานั้นแยกห่างจากโยคะอย่างมาก โยคะหมายถึงการจดจำระลึกถึง ลูกสามารถมีการจดจำระลึกถึงแม้ขณะดวงตาของลูกเปิดอยู่ การเข้ามานั้นไม่ใช่โยคะ เมื่อลูกถวายเป็นโศก ลูกต้องไปเบี่ยงเบนตามการกำหนดที่ลูกได้รับ มายาได้แทรกแซงอย่างมากในสิ่งนี้ มายาเป็นเช่นที่ว้าวเธอถึงมูกลูก (ลูกความลูก)! เช่นที่พ่อนั้นมีพลัง และมายาก็มีพลังอย่างยิ่งเช่นกัน เธอมีพลังอย่างยิ่งที่เธอผลักดันให้โลกเข้าไปสู่โรงคั่วประเวณี ดังนั้นลูกต้องระมัดระวังอย่างยิ่ง ลูกควรจดจำพ่ออย่าง ลูกต้องแม่นยำและด้วยระเบียบวินัย หากลูกทำความใดๆที่ไม่ถูกต้อง, มายาก็ทำให้ลูกสอบตกอย่างสมบูรณ์ ลูกไม่ควรมีความอยากความปรารถนาใด ๆ ที่จะเข้ามานั้นๆ ให้กลายเป็นผู้ที่ไม่รู้วิธีที่ดีที่สุดแม้แต่ต่อความอยากความปรารถนาของความรู้ หากลูกทำตามการกำหนดของพ่อ ความปรารถนาทั้งหมดของลูกจะได้รับการเติมเต็มโดยที่ลูกไม่ต้องร้องขอ หากลูกไม่ทำตามคำสอนของท่านและเดินในหนทางที่ผิด และแล้วก็ไปไม่ได้, แทนที่จะไปสู่สวรรค์ ลูกก็จะตกลงไปสู่รก ได้เคยมีการจดจำกันว่าพระเจ้าได้กลืนช้าง ผู้ที่เคยให้ความรู้แก่ผู้คนมากมายและเคยถวายเป็นโศกก็ไม่ได้อยู่ที่นั่นในวันนี้ เพราะจากพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องของพวกเขา, พวกเขาจึงตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของมายาอย่างที่สุด ในขณะที่กำลังจะกลายเป็นเทพ พวกเขาได้กลายเป็นปีศาจ พ่อรู้ว่าผู้ที่เคยทำความเพียรพยายามอย่างดีมากและผู้ที่เคยกำลังจะกลายเป็นเทพได้กลายเป็นเช่นปีศาจและกำลังอยู่กับผู้คนที่เช่นปีศาจ พวกเขาได้กลายเป็นคนทรยศ ผู้ที่เป็นของพ่อและแล้วได้กลายเป็นของมายนั่นเรียกว่าเป็นคนทรยศ ลูกต้องจับตาตัวตน หากลูกไม่เชื่อฟังศรัทธา, ลูกจะสอบตกและลูกจะไม่แม้แต่จะตระหนักรู้ถึงสิ่งนั้น บาบาเตือนลูกๆ และบอกลูกว่าพฤติกรรมของลูกไม่ควรจะเป็นเช่นที่ว้าวสิ่งนั้นจะนำลูกไปสู่ก้นบึ้งของนรก เมื่อวานนี้บาบาอธิบายว่า: กลุ่มบราเธอร์ได้จัดตั้งคณะกรรมการขึ้นในกลุ่มของพวกเขาและทำทุกสิ่งโดยไม่มีศรัทธาและดังนั้นจึงเป็นเหตุของความเสียหายในงานรับใช้ หากลูกทำบางสิ่งโดยที่ไม่มีศรัทธา, ลูกก็เฝ้าแต่ตกลงมา ในตอนเริ่มต้น, บาบาได้จัดตั้งกรรมการจากผู้เป็นแม่ เพราะผู้เป็นแม่ได้รับไหวของน้ำทิพย์ “ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่” ก็ได้รับการจดจำกันมา ถึงแม้ว่าบราเธอร์จะตั้งคณะกรรมการ ก็ไม่ได้มีคำพูดว่า “ขอคารวะต่อบราเธอร์” หากลูกไม่ทำตามศรัทธา ลูกก็ติดกับอยู่ในตาข่ายของมายา บาบาได้ตั้งคณะกรรมการของผู้เป็นแม่และได้มอบทุกสิ่งให้กับพวกเขา โดยทั่วไปแล้วเป็นผู้ชาย ไม่ใช่ผู้หญิงที่เป็นเหตุของความล้มละลาย ดังนั้นพ่อจึงวางใจบนผู้เป็นแม่ ในหนทางของความรู้, แม้แต่ผู้เป็นแม่ก็สามารถที่จะล้มละลายได้ ผู้ที่สามารถจะกลายเป็นผู้ที่มิใช่หลายล้านเท่าก็สามารถจะพ่ายแพ้ต่อมายาและเป็นเหตุของความล้มละลายได้ด้วยเช่นกัน ที่นี้ทั้งชายและหญิงสามารถล้มละลายได้, และพวกเขาก็อยู่อย่างล้มละลายจริงๆ! หลายต่อหลายคนก็พ่ายแพ้และก็จากไป นั่นหมายถึงพวกเขาได้กลายเป็นผู้ที่ล้มละลาย บาบาได้อธิบายว่าผู้คนของบาร์ตได้ล้มละลายอย่างที่สุด มายามีพลังอย่างยิ่งที่ผู้คนไม่สามารถที่จะเข้าใจว่าพวกเขาเคยเป็นเช่นไรและพวกเขาได้ตกลงมาอย่างที่สุดอย่างไร ที่นี้ด้วยเช่นกันขณะที่ลูกๆ บางคนกำลังไต่ขึ้นไป, ลูกก็ลืมศรัทธาและแล้วก็อยู่อย่างล้มละลายด้วยการทำตามการกำหนดของลูกเอง ผู้คนได้อยู่อย่างล้มละลายแต่แล้วก็สามารถจะขึ้นมาได้อีกครั้งหลังจาก 5-7 ปี ที่นี้ลูกอยู่อย่างล้มละลายถึง 84 ชาติเกิด ลูกไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง

ได้ ลูกเฝ้าแต่อยู่อย่างลึ้มละลาย หากبابามีรูปถ่าย, ท่านก็จะแสดงให้เห็นลูกดู ลูกจะพูดว่าสิ่งที่بابากำลังบอกลูกนั้นถูกต้องอย่างที่สุด “ผู้นี้เคยเป็นมหาตมาที่ยิ่งใหญ่และเคยยกระดับผู้คนมากมาย, แต่วันนี้เขาก็ไม่อยู่ที่นี้ เขานั้นลึ้มละลาย” บาบเตือนลูก ๆ ซ้ำแล้วซ้ำเล่า ไม่มีการได้มาซึ่งสิ่งใดด้วยการจัดตั้งคณะกรรมการ ฯลฯ ตามการกำหนดของลูกเอง และแล้วตลอดทั้งวัน, เมื่อใดก็ตามที่ลูกมีการประชุม, ลูกก็เพียงแต่ซุบซิบนิทาน: “ผู้นี้เคยทำเช่นนั้น, ผู้นั้นเคยทำเช่นนั้น” มีเพียงเมื่อโยคะของสติปัญญาของลูกอยู่กับพ่อเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสาโทประธาน หากหลังจากที่เป็นของพ่อ, โยคะของลูกไม่ได้เชื่อมโยงกับท่าน ลูกก็เฝ้าแต่พลาดพลั้งสายใยของลูกก็ขาดตอน, ลูกไม่ควรจะอยู่อย่างหวาดกลัวและมีคำถามว่าเหตุใดมายาจึงสร้างความทุกข์ระทมอย่างมากแก่ลูก หากสายใยของลูกขาดตอนลง ลูกควรที่จะพยายามกระชับสายใยกับพ่ออีกครั้ง มิเช่นนั้นแล้วแบตเตอรี่ของลูกจะถูกชาร์ตได้อย่างไร? หากมีการกระทำที่เป็นบาป, แบตเตอรี่ของลูกก็ไม่ได้รับการชาร์ต ในตอนเริ่มต้นผู้คนมากมายได้มาและเป็นของبابา พวกเขาได้เข้าร่วมบัตติ แต่พวกเขาอยู่ที่ใดในวันนี้? พวกเขาหนีสอบตกเพราะพวกเขาจดจำโลกเก่า พ่อพูดว่า: เวลานี้พ่อกำลังตั้งใจลูกให้มีการวางแผนที่ไม่ซับซ้อน อย่าได้ปล่อยให้หัวใจของลูกผูกพันกับโลกเก่า ขอให้หัวใจของลูกผูกพันอยู่กับสวรรค์ หากลูกต้องการที่จะกลายเป็นเหมือนกับลักษมีหรือนารายณ์ ลูกต้องทำความเพียรพยายาม โยคะสติปัญญาของลูกควรจะอยู่กับพ่อผู้เดียวและลูกควรจะมีการวางแผนต่อโลกเก่า ให้จดจำดินแดนแห่งความสุขและดินแดนแห่งความสงบ ขณะที่ลูกเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ลูกควรจะจดจำبابามากเท่าที่จะเป็นไปได้ สิ่งนี้ง่ายดายอย่างยิ่ง ลูกได้มาที่นี่เพื่อที่จะเปลี่ยนจากนายธรรมดาเป็นนารายณ์ ลูกต้องบอกทุกคนว่าเวลานี้พวกเขาต้องเปลี่ยนจากทาโมประธานเป็นสาโทประธาน เพราะเวลานี้คือเวลาสำหรับการเดินทางกลับประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกชั่วคราว นั่นหมายถึงนรกเปลี่ยนเป็นสวรรค์และสวรรค์เปลี่ยนเป็นนรก วงจรนี้เฝ้าแต่หมุนไป พ่อพูดว่า: ขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้, จงกลายเป็นผู้คงกงจักรแห่งการสำนึกรู้ในตนเอง (สวาทาร์ชันทักกะตารี) ให้อยู่ในการจดจำระลึกถึงของการที่ได้นำไปรอบวงจรหลายต่อหลายครั้ง เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นเทพอีกครั้งหนึ่ง ไม่มีใครในโลกเข้าใจนัยสำคัญของสิ่งนี้ เหล่าเทพไม่มีความรู้ถึงอย่างไรพวกเขาภิรมย์ พวกเขามองไม่เห็นเพราะพวกเขาไม่มีความรู้ เพราะพวกเขาภิรมย์ นั่นจึงไม่มีความจำเป็นที่จะให้สัญลักษณ์แก่พวกเขา สัญลักษณ์ได้ให้ไว้เมื่อทั้งสองอยู่ด้วยกัน ลูกไม่ได้รับสัญลักษณ์เหล่านี้ด้วยเช่นกัน เพราะวันนี้นี้ลูกกำลังจะกลายเป็นเทพและวันพรุ่งนี้ลูกก็ได้กลายเป็นปีศาจ พ่อทำให้ลูกเป็นเทพและมายาก็ทำให้ลูกเป็นปีศาจ เมื่อพ่ออธิบายลูกก็เข้าใจว่าสภาพของลูกได้ตกลงมาแล้วอย่างที่สุด ผู้ที่ไม่มีโชคหลายต่อหลายคนก็ได้ให้คลังสมบัติแก่ชีบบาบ แต่แล้วพวกเขาก็ร้องขอสิ่งนั้นกลับคืนและได้กลายเป็นปีศาจ สิ่งนี้เกิดขึ้นเนื่องจากการขาดโยคะ ด้วยการมีโยคะเท่านั้นที่ลูกสามารถที่จะกลับมาภิรมย์ ลูกร้องเรียกหา: บาบ, ไต่โปรดมาและเปลี่ยนพวกเราจากผู้ที่ไม่ภิรมย์ให้ภิรมย์เถิดเพื่อที่พวกเราจะสามารถกลับไปสู่สวรรค์ได้ ลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงเพื่อที่ลูกจะสามารถกลับมาภิรมย์และประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง แม้แต่ผู้ที่ได้ยินเพียงเล็กน้อยและแล้วได้ตายลงอย่างแน่นอนพวกเขาจะไปสู่ชีวาหลา (วัดของชีวา), ไม่ว่าพวกเขาจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพใดก็ตาม ทันทีเมื่อพวกเขาได้มีการจดจำระลึกถึงแล้ว, อย่างแน่นอนที่พวกเขาจะไปสู่สวรรค์ แต่พวกเขาไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ ลูกควรจะเป็นสุขเมื่อลูกได้ยินชื่อของสวรรค์ ลูกต้องไม่อยู่อย่างมีความสุขกับการสอบตกและได้รับสถานภาพที่มีค่าแค่เศษสตางค์ อย่างแน่นอนที่จะมีความรู้สึกว่าคุณนั้นเป็นสาวใช้ ในเวลาสุดท้ายลูกจะได้รับนิมิตของสิ่งที่ลูกกำลังจะกลายเป็นและลูกจะรู้ว่าลูกได้เคยทำกรรมที่เป็นบาปใดที่จะนำลูกไปสู่สถานนั้น และเหตุใดลูกจึงไม่ได้กลายเป็นจักรพรรดินี ด้วยการอยู่อย่างระมัดระวังในทุกย่างก้าว, ลูกสามารถกลายเป็นอภิมหาเศรษฐี ในวัดได้มีการแสดงรูปบูชาของเหล่าเทพพร้อมกับสัญลักษณ์ของดอกบัว นั้นมีความแตกต่างในสถานภาพ แม้แต่อาณาจักรในทุกวันนี้ก็มีความโศกเศร้าระการตาอย่างมาก แม้ว่าสิ่งนั้นจะเป็นเพียงชั่วคราเท่านั้น พวกเขาไม่สามารถจะเป็นราชาได้ตลอดไป ดังนั้นพ่อจึงพูดว่า: หากลูกปรารถนาที่จะกลายเป็นเหมือนกับลักษมีหรือนารายณ์, ความเพียรพยายามที่ลูกควรจะเป็นไปตามนั้น ลูกได้นำคุณประโยชน์ให้แก่ผู้คนมากมายเพียงไร? ลูกได้อยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเองและจดจำبابาเป็นเวลายาวนานเพียงไร? เวลานี้ลูกกำลังจะกลับไปสู่บ้านที่แสนหวาน และแล้วพวกเราจะลงมาสู่ดินแดนแห่งความสุข ลูกควรจะได้รตรองความรู้ทั้งหมดนี้อยู่ในภายใน พ่อมีทั้งความรู้และโยคะอยู่ในท่าน ลูกเองก็มีความรู้ทั้งสองในลูกด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าชีบบาบกำลังสอนลูก ดังนั้น, นี่คือนิยามและความรู้และการจดจำระลึกถึงด้วยเช่นกัน ญาณและโยคะนั้นอยู่ด้วยกัน ไม่ควรจะเป็นว่าเมื่อลูกนั่งในโยคะและเฝ้าแต่จดจำبابาความรู้ก็ถูกลืมไป เมื่อพ่อสอนโยคะแก่ลูก ท่านลืมความรู้หรือ? ความรู้ทั้งหมดคงอยู่ภายในตัวท่าน ลูก ๆ ต้องมีความรู้ด้วยเช่นกัน ลูกต้องศึกษาเล่าเรียน เมื่อผู้อื่นได้เห็นการกระทำที่ฉันทำ, พวกเขาจะทำสิ่งเดียวกัน หากฉันไม่ศึกษาเมอร์ลีย์, ผู้อื่นก็จะไม่ศึกษาเมอร์ลีย์ด้วยเช่นกัน พวกเขามีความหยิ่งโสที่ผิดๆ และดังนั้นมายาจึงจู่โจมพวกเขาอย่างรวดเร็วมาก ลูกต้องใช้ศรัทธาของพ่อใน

ทุกอย่างก้าว, ไม่เช่นนั้นแล้วก็จะมีการทำกรรมที่เป็นบาปอย่างใดอย่างหนึ่ง หลังจากที่ทำความผิด ลูกๆมากมายก็ไม่ได้บอกพ่อ พวกเขาทำลายตนเองอย่างสมบูรณ์ หากลูกทำผิด, มายาก็ตบตีลูก เธอทำให้ลูกไม่มีค่าแม่พิเศษต่างแค่เดียว เมื่อลูกได้อยู่อย่างหนึ่ง ยโส, มายาก็ทำให้ลูกทำกรรมที่เป็นบาปมากมาย บาบาก็ไม่เคยบอกให้กลุ่มบราเธอร์ตั้งคณะกรรมการ อย่างแน่นอนที่ควรจะมีชิสเตอร์ที่รู้จัก 1 หรือ 2 คนในคณะกรรมการ, ด้วยคำแนะนำของพวกเธอนั้นก็สามารถดำเนินไปได้ ไหนั้นได้ให้ไว้กับลักษมี ได้เคยมีการจดจำกันว่าเมื่อได้มีการให้น้ำทิพย์, นั้นเคยมีอุปสรรคในยักยา พวกเขาได้สร้างอุปสรรคหลายรูปแบบมากมาย พวกเขาได้ใช้เวลาทั้งวันในการซุบซิบนินทา สิ่งนั้นเลวร้ายอย่างยิ่ง หากสิ่งใดเกิดขึ้น, ลูกต้องรายงานสิ่งนั้นต่อพ่อ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขทุกคน ลูกต้องไม่ถือกฎไว้ในมือของลูกเอง ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ เผื่อแต่ให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน และแล้วลูกก็จะกลายเป็นเช่นนั้น มายาเข้มแข็งอย่างยิ่ง เธอไม่ได้ทิ้งใครไว้ตามลำพัง ลูกต้องเขียนข่าวของลูกให้แก่พ่อเสมอ ลูกต้องทำการกำหนด อย่างแท้จริงถึงอย่างไรลูกก็ได้รับหนทางการกำหนดอย่างสม่ำเสมอ ลูกๆคิดว่าบาบารู้ความลับทั้งหมดที่อยู่ภายในลูก เมื่อท่านอธิบายประเด็นเฉพาะใดนั้นได้เกิดขึ้นในจิตใจของลูก อย่างไรก็ตาม, บาบาคูพูดว่า: ไม่เลย! พ่อสอนความรู้แก่ลูกเท่านั้น ไม่มีเรื่องของการล่วงรู้ในความลับที่อยู่ภายในลูก ใช้, พ่อรู้ว่าลูกทั้งหมดคือลูกๆ ของพ่อ ลูกที่อยู่ในแต่ละร่างกายเป็นของพ่อ แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าพ่อปรากฏอยู่ในแต่ละคน มนุษย์ได้เข้าใจทุกสิ่งอย่างผิดๆ พ่อพูดว่า: พ่อรู้ว่าลูกๆ ควบคุมวิญญาณนั้นอยู่บนบัลลังก์ นี่คือการประเพณีที่ง่ายตายอย่างยิ่ง! ดวงวิญญาณที่มีชีวิตทั้งหมดกำลังนั่งอยู่บนบัลลังก์ของตนเอง แต่กระนั้นพวกเขายังคงพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน! นี่คือการผิดหลัก เป็นเพราะความผิดนี้ที่บาร์ตได้ตกลงไปอย่างมาก พ่อพูดว่า: ลูกได้เคยประณามพ่อมาอย่างมากมาย ลูกเคยดูหมิ่นผู้เดียวที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: พ่อมาเมื่อใดก็ตามที่มีการประณามศาสนา ผู้คนต่างแดนเรียนรู้แนวคิดของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันจากผู้คนของบาร์ต ผู้คนของบาร์ตก็เรียนรู้ทักษะของพวกเขาและแล้วพวกเขาก็เรียนรู้สิ่งผิดๆ ลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นและให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน ลูกคือไม้เท้าสำหรับคนตาบอด หนทางนี้ได้ถูกแสดงให้แก่ผู้อื่นด้วยไม้เท้า อัจจะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องทำกรรมตามคำสอนของพ่อ ลูกต้องไม่มีวันไม่เชื่อฟังศรัทธา เพียงเท่านั้นเองที่ทุกความปรารถนาของลูกจะได้รับการเติมเต็มโดยที่ลูกไม่ต้องร้องขอสิ่งใด ลูกต้องไม่มีความอยากความปรารถนาใดๆ ต่อการเข้ามานหรือได้นิมิต จงกลายเป็นผู้ที่เพิกเฉยความอยากความปรารถนาทั้งหลาย
2. ลูกต้องไม่พบปะกันและกันและซุบซิบนินทา จงอยู่อย่างสำรวจตรวจสอบภายในและตรวจสอบตนเองว่า: เป็นเวลายาวนานเท่าใดที่ฉันอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบา? ฉันได้ไตร่ตรองความรู้หรือไม?

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เพียรพยายามที่เข้มข้นผู้โอบน้อมในสภาพที่โอบน้อมด้วยปีกของความกล้าหาญ, จริ่งจั่งและกระตือรือร้น สภาพที่โอบน้อมมีสองปีก คือความกล้าหาญและความจริ่งจั่งและกระตือรือร้น ในการที่จะได้รับความสำเร็จในงานใดๆ นั้นเป็นความจำเป็นอย่างแท้จริงที่จะมีความกล้าหาญและความจริ่งจั่งและกระตือรือร้น ที่ใดไม่มีความจริ่งจั่งหรือกระตือรือร้น ที่นั้นจะมีความเหนื่อยอ่อนและผู้ที่เหนื่อยอ่อนจะไม่สามารถได้รับความสำเร็จ ตามเวลาปัจจุบัน, ลูกไม่สามารถถึงจุดหมายปลายทางของลูกได้โดยปราศจากสภาพที่โอบน้อม เพราะว่าความเพียรพยายามสำหรับหนึ่งชาติเกิดขึ้นขณะที่การได้มาซึ่งการบรรลุผลไม่เพียงเพื่อ 21 ชาติเกิด, แต่สำหรับทั้งวงจร เมื่อลูกระลึกถึงเวลาในสำนักของลูก ความเพียรพยายามของลูกจะกลับมาเข้มข้นโดยอัตโนมัติ

คติพจน์: เพียงผู้ที่เติมเต็มความปรารถนาของจิตใจของทุกคน คือ คัมเดนุ (วาทะที่เติมเต็มความปรารถนาของทุกคน)

*** โอม ซานติ ***